

POUTNÍ DENÍK

SMĚR

FATIMA 12.-21.10.2017

(CELÝ OPIS)

ČTVRTEK 12.10.2017 – BEZ MŠE SV.

03:45 Inv., čtení, ranní chvály, balení, koupel, snídaně, otevření kostela, nákup jídla, modlitba, odjezd z Drahotuš

08:19 Vlak z Hranic, autobus z Hulína, nalezení stanoviště přes informace v Brně, setkání s o. Pavlem a poutníky, kafe

12:10 Výjezd autobusu, zastávky, oběd, modlitby, útrata do té doby v Kč. Pomodlil jsem se celý růženec a korunku a o. Pavel také zahájil modlitby celého autobusu. Tyto zápisky píše průběžně v autobuse (*to je občas vidět i na písmu*). O. Pavel je mým spolucestujícím hned ve předu za paní průvodkyní.

16:25 Už jsme všichni a dostáváme instrukce – uložit si číslo paní průvodkyně (to jsem, bohužel, neudělal), založit kartičku pojišťovny, upomínkové modlitební materiály. 4J4 – 92-45 (*registrační značka autobusu*) – 159 let od zjevení v Lurdech.

18:45 Opouštíme Rozvadov

22:30 Přestávka v Německu, končí film Lurdy (*začal zhruba po Rozvadově*)

03:00 Další přestávka na parkovišti

PÁTEK 13.10. „FATIMSKÝ DEN V LURDECH“

03:00 Přestávky trávím většinou v autobuse. Tělo protestuje proti politice nespánku a po tomto čase již usíná i v nepřírozené poloze. Vždy se pomodlím desátek v cizím jazyce. V Německu Německy, ve Francii se pokouším o Francouštinu, ale nevím, jak se čte. Pak ještě

latinsky a následující přestávku Italsky.

07:00 Přestávka u Lyonu. Marně očekávám svítání, před tím si dám snídani. Z nepřírozeného spánku jsem trochu rozlámaný. Jsme 553 km od Lurd.

11:30 Přestávka. Už mám vše přemodlené, jen večerní věci ne. 220 km, 1. útrata 1,10 Eu - voda. Našel jsem archivní žvýkačky (*snad ještě ze Sv. Země 2010*)

13:10 Už se blížíme. Jako správní poutníci rádi přispějeme 2Eu na mše sv. Růženců se pomodlím rád ještě hojně i s poutníky.

14:15 Fotky řeckokatolického kostela naproti hotelu, pokoj 8

16:00 Mše sv. v kryptě, koupen růženec 2,85 Eu, světelný průvod večer 21.00, eucharistický po mši sv. – viz foto a nahrávky. Zážitek těžko vypověditelný, nesmírně blažený.

Ráno 5.30 na mši v jeskyni – v 6.00, snídaně, křížová cesta

22:30 Po nádherném průvodu do sprchy a do hajan, vstáváme v 5.05

SOBOTA 14.10. – SVĚCENÍ NAŠICH BISKUPŮ

05:05 Budíček, ranní chvály, mše sv., slavný růženec, snídaně

První poutní zážitky: „Kdyby se mě zjevila Panna Maria a chtěla kapli, rozhodně to nezůstane u kaple. Lurdy jsou toho příkladem.“

To mě napadlo včera při pohledu na Lurdskou baziliku od jeskyně „Dům na skále.“ Také dnešní čtení bylo velmi

aktuální. Když byl sraz na 5.30, všichni se těšili k jeskyni, kde měla být mše sv. V 5.29 dav rozhodl, že už půjdeme. Paní průvodkyně nás dobíhala. Mši sv. natáčeli, ale kamery jsem neviděl.

11:15 Je pěkně teplo, plán se plní, utratil jsem 4,35 Eu, místní biskup je Mikuláš.

13:30 Před hodinou a něco skončila KC. Mám ji nafocenou. Ted' končím focení v Lurdech, podstatné už je. Baterky se ozývají, KC i horní baziliku Nep. početí. Už jsem myslel, že budu sám. O. Pavel nabízí oběd (*v restauraci*).

„Životním minimem je všechny růže růžence v Lurdech.“

„Už jste se před jídlem modlili 2 růžence, KC a růženec k Božímu milosrdenství?“ Ještě tedy zbývá bolestný.

Touto dobou Honza a Eliška jsou svoji a v Olomouci máme nové biskupy Antonína a Josefa.

15:00 Růžence už mám pomodlené, jsme po obědě 12 Eu, u baziliky jsem sám. Je zbytečné fotit zástupy, ještě jsem nafotil růžence z baziliky na mobil. Chci se účastnit Růžence z Lurd, co přenáší Lux. V 17.30 má autobus otevřeno a přes noc nás doveze do Fatimy. Ještě mám české rohlíky, slovenský salám a Gothaj. Pomodlím se ještě také večerní chvály a modlitbu před spaním, i když v autobuse toho moc nenaspím.

„Kdyby v Lourdech měli divadelní představení nebo sportovní zápas, mělo by to malou návštěvnost. O kulturu se zde stará Panna Maria.“

Lurdské vody moc nemám, je na ni velká fronta. Možná ještě stihnu devocionálie.

Půjčil jsem svou ortézu Pepovi na zraněnou nohu. Snad se z koupeli vrátí uzdravený. Schody mi začínají dělat trochu problém.

O. Pavel při obědě: „Není moc hezký pohled na ty zkouřené ženy.“

Já: „Právě proto jsou v Lourdech, že jsou nemocní.“

15:30 Při frekvenci zápisků se začínám obávat, že mě deník nepostačí. Měl jsem pořídit pořádný sešit.

Rozjímání růžence radostného francouzsky jsem se nenaučil francouzsky modlit, ale napadlo mě několik dalších českých myšlenek: „Zde jsem viděl tisíce šťastných nemocných denně a jim pomáhal dvojnásobek dobrých zdravých lidí.“

„Zatím jsem neměl tu čest pomáhat nemocným. Také já mám spoustu nemocí, ač vypadám jako zdravý, potřebuji uzdravit.“

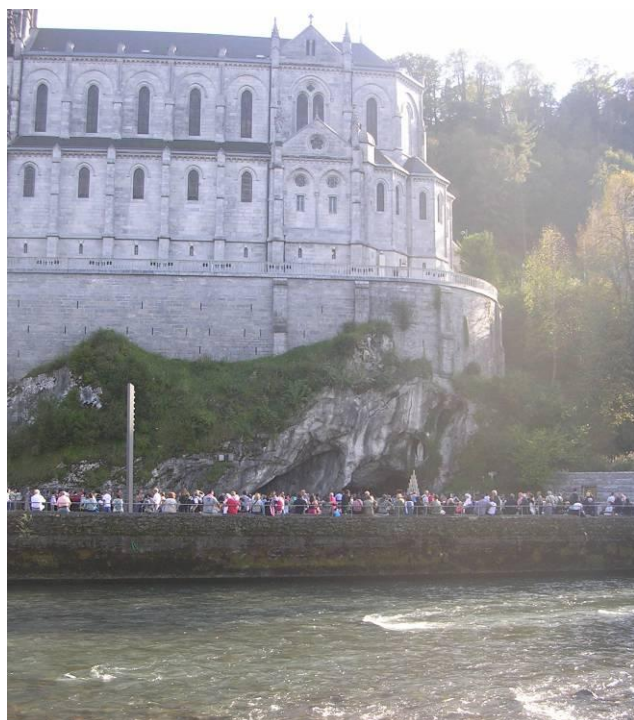
Zafoukal vítr a málem mi deník spadl do Gávy, ale ani se pořádně nepokusil, mohu psát dál. Deník má připraveno 32 stran.

„Je zde mnoho míst ke slavení eucharistie a všechna jsou hojně navštěvována.“

Když jsme ráno byli ve farním kostele shlédnout křtitelnici, byl pohřeb a v kostele plno pozůstalých. Naše pohřby začínají trpět na prázdné kostely.

„Modlím se kde co, zažiji mnoho dobrého a ještě mám hodně času.“

Docela dost chodím a nohy zatím příliš neprotestují. Při běžných povinnostech na dlouhou chůzi reagují víc, než podrážděně.

Jestli takhle budu psát, nestřihnu ani devocionálie. Stejně je nemám šanci stihnout, ve městě je jich moc, v poutním areálu žádné. Již dříve jsem využil malé hotelové, kde byl též slušný výběr.

Málem jsem zapomněl na desátek za duše v očistci. Dohnal jsem to před bazilikou sv. Pia X. Za čtvrt hodinu bude eucharistický průvod, ale už pomalu půjdem. Teď začíná famfára. Jeho konec se shoduje s naším odjezdem.

18:00 Po návštěvě tří obchodů jsem koupil růžence pro děti, 6 Eu, stav 131,70 Eu po Lurdech. Výjezd, večerní chvály a před spaním. Skoro už jedeme, dám si české zbytky.

20:05 Po růženci a povídání o Cursilu máme přestávku ještě ve Francii. Pepa mi vrátil ortézu, takže lurdská koupel byla skutečně zázračná. Naproti tomu, já jsem ji neabsolvoval a už nemůžu držet růženec v pravé ruce, protestuje vrzáním a pálením, ale chce jen odpočinout, doufám. Po přestávce bude film.

00:25 Krátce po spuštění filmu jsme překročili hranice Španělska. Podle SMS se tak stalo před 21.h. Tělo značí únavu, po filmu jsem několikrát zaklimbal. Nevím, kam dát unavené nohy.

03:40 Tankování. Tělu se podařilo spát. Není to moc pohodlné, ale sladce se tomu oddávám. Ještě jsme ve Španělsku, vlastně v neklidném Katalánsku. Ale je klid, všichni spí.

565 l stálo společnost 598,34 Eu.

NEDELE 15.10. – 28. V MEZIDOBÍ

04:25 / 03:25 Přestávka, jsme na hranicích mezi Španělskem a Portugalskem. Dám uvedení a dál uvidíme, teda ještě ne, protože je venku tma. Ze spaní jsem méně rozlámaný, než posledně.

Při rozhovoru s o. Pavlem mě napadla další myšlenka: „Mít

v Lurdech růženec v rukou a modlit se je úplně normální.“

Na jistých místech, kde se zapalují svíce k modlitbě, by to mohlo sloužit i k zimnímu ohřívání.

06:31 / 07:31 Snídaňová přestávka asi hodinu. Stejně tak je to hodinu do Fatimy, je 23 °C již teď ráno. Ještě je tma. Dokončím modlitbu se čtením a ranní chvály a dojím zbytky z Česka. Obědvat budu normálně, něco čerstvého portugalského.

07:25 Dojeda jsem zásoby, dopil lurdskou vodu, domodlil jsem se doprostřed dne. Již je světlo. Autobus nastartovaný, brzy vyjedeme.

08:19 Vjíždíme do Fatimy. Brzy zastavujeme u hotelu Virgem Maria. Cestou se modlíme radostný růženec. Ubytovali nás hned. Dnešní fotky budou mobilní. V 9.30 sraz na recepci, pokoj 537, opět s Petrem, o. Pavel má 336. V blízké době požádám o zpověď. 10.00 růženec, 11.00 mezinárodní mše sv.

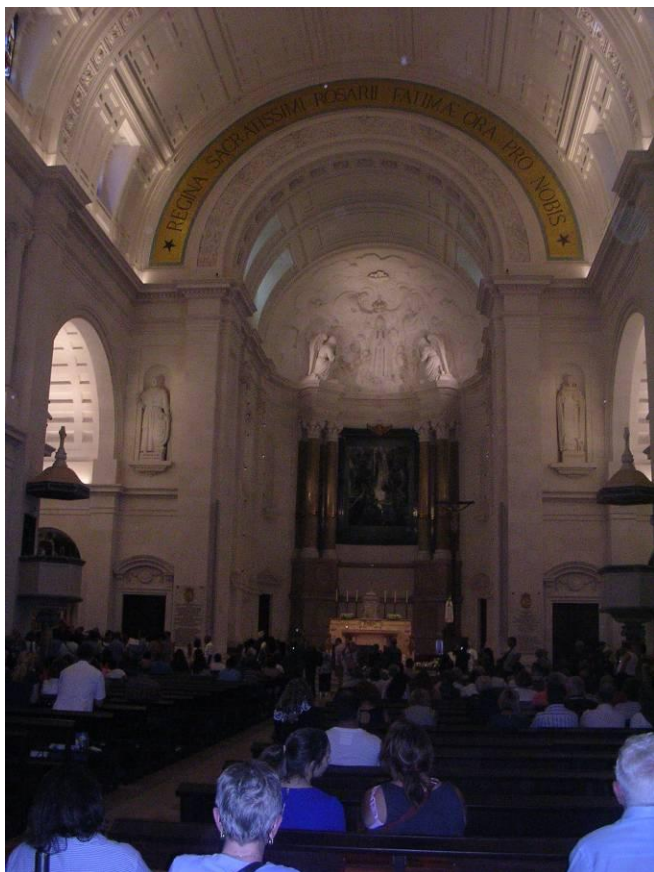
11:00 V Lurdech byla hojně využívána služba ministrantů, ve Fatimě jsou i ministrantky. Nádherné provedení obětních darů.

„Kdo zpívá, dvakrát se modlí.“ – normálně.

„Kdo zpívá, mockrát se modlí.“ – jak v Lurdech, tak ve Fatimě.

„Kdo zpívá, modlí se sotva polovic.“ – v některých farnostech u nás.

Nemusím umět jazyky. Stačí Čeština a pro liturgii Latina.

Velké množství laiků podává eucharistii. Jsou označeni deštníkem a kolem krku mají zelenou šerpu. (vypadá to spíš jako jho, nevím, jak tomu říkají)

12:45 Scházíme se na hotel. V 15h uděláme prohlídku. Cestou tam i zpět jsem viděl mnoho devocionálií. Nevím, ve kterých budu nakupovat.

17:00 Jsem po sv. zpovědi, společně jsme prošli poutní areál.

„Velikost poutního místa je dána množstvím modliteb a celkovou promodleností, o které v Lurdech

ani Fatimě není pochyb. Brzo přestaly stačit kaple, vznikl celý areál. Škoda, že mnohá poutní místa zůstala jen u kaplí.“ „Tady se nikdo nebojí modlit.“

„Kéž by Hostýn, Králíky, Turzovka, Klášterec, Horní Studénky, Cotkytle i Rychnov a další, byli takovými místy.“

„Skvělé poutní místo může být i náš farní kostel, místní kaple nebo rodina.“

17:20 Rozhoduji se samostatně podnikat. Dám se do modlení zbytku růžence, tj. bolestný a slavný. Za pochodu s růžencem navštěvuji slušné množství devocionálií.

Ve třech z nich nakupuji za 20,50 Eu, z nichž za 6,50 Eu jsem slíbil růženec a fatimskou sošku (3,50 / 3Eu), sv. Michaela 4 Eu, další fatimskou sošku za 2,50 Eu a růžence desátkové 3 po 1 Eu a pro sebe oranžový za 3,50 Eu. Ač jsem tolik utratil, ještě by stálo za to utratit.

Čas večere stíhám tak tak zmaten množstvím krámků – vyfotil jsem si orientační bod a potom stejně přešel hotel.

Po večeri se domodlím zbytek denní modlitby církve a půjdu na světelný průvod, který je ve 21.30, pak spát a zítřejší snídaně na 8.00 už snad bude zahrnuta četnými modlitbami.

„Kéž by z mé rodné farnosti svébohovské jakožto rodné obce Václavov, kde už máme divadelní pouť a také z Maletína, první Antiochie, kde místní farář o. František, sděluje každý měsíc

nejméně, že tuto neděli budeme putovat či z Drahotuš, kde z milosti našeho biskupa Jana a o. Radomíra zatím působím jako pastorační asistent, byla jednou poutní místa plná modliteb a obětí.“

23:00 Při průvodu jsem měnil polohy, až jsem se i bez svíčky účastnil. Ted' už, s dovolením, jdu spát, neboť tělo si vybírá svou daň.

Přemýšlím, co má živý betlém společného s tímto průvodem a říkám si, že hodně, hlavně ve Václavově, kde je to nové a za tmy. Taky na to chodí hodně lidí, ale tady na průvod jich je hodně krát víc a z celého světa (*nejméně 100x*).

PONDĚLÍ 16.10. – SV. HEDVIKA

06:18 „Jsem tady, abych se modlil, to je hlavní a jedinečné poslání pouti.“

Když už mě vzbudil sen, což nemám rád, jdu se modlit taky za ty, které mě ten sen ukázal a na něž taky myslím. Ve snu jsem je potkal kupodivu doma. Byli mírně otravní, přesně tak, jak mají ve zvyku. Ale musím říci, že tuto partu mám moc rád. Takže tedy za Vojtu, Davida a celou tu partu se budu modlit hned, jak to tu dopíšu.

„Z této pouti každou chvíli něco dobrého přichází.“ Doufám, že tento deník nebude jen „nejnovější vydání citátů šmouly Koumáka.“

Po prvé mi zvoní telefon asi od nás, budu se modlit i za ně, nebudu volat zpět (6.32) 733 480 057. Zhruba vím, kdo to je.

08:50 Za chvíli začne křížová cesta. Dnes půjdeme po stopách pasáčků, 19.30 bude mše sv., pak večere, shlédli jsme dnešní předpověď, bude pršet. Volala mi Staňka.

10:30 Těžký je úděl „fotografa“, když se má modlit. Při KC mě napadla věta z Písma: „Udělám z vás rybáře lidí,“ neboť tou cestou dříve pasáčci hnali ovce, dnes se tudy ženou lidé s modlitbou.

KC je darem maďarských farníků z doby komunismu a kaple je sv. Štěpána Uherského.

13:15 Po KC, návštěvě domku Lucie, 2. Zjevení anděla a domku Jacinty a Františka, poblíž jsem zakoupil další sošku PM Fatimské pro sebe 5 Eu, nás autobus převezl do farního kostela a na hřbitov. Po připomínce křtu se teprve modlím radostný růženec.

Měli to hodně daleko do kostela. Očima dnešní doby by to byl důvod nechodit. (*Často nechodí ani ti křesťané, kteří to mají blízko*)

13:30 Do 15h můžeme nakoupit v supermarketu devocionálie. Zpoždění pak 20 min. Byli jsme s o. Pavlem na obědě 12,90 Eu z karty, pak jsem koupil

kapesníček a spoustu růženců 8,60 Eu, pak kafe 1,50 Eu.

„Mají tu spoustu kýčů a jsou levné.“ O. Pavel nechtěl svým dětem kazit vkus. Mé děti tolik neznají a tak jim nemám, jak zkazit.

Pokračuji v růženci.

17:17 Mění se počasí, bolí mě ruka. „Životní minimum“ jsem se právě pomodlil.

V 18.30 bude portugalská mše v růžencové bazilice. Potom v 19.30 bude naše mše sv. ke cti PM Fatimské. Zřejmě po večeri se pomodlím večerní chvály, modlitbu před spaním a půjdu na světelný průvod.

Cestou kolem krámků vždycky něco koupím. Jako dárek pro o. Radka mě napadla soška sv. Barbory za 9 Eu, při modlitbě jsem vzpomněl na své strejdovské povinnosti a napadlo mě sehnat sošku sv. Pavla a sv. Martina, pokusím se ještě před mší sv. (*Viděl jsem ty sošky už před tím v jiném krámku, ale v kterém?*)

Fatima je moderní poutní místo a mají zajímavé a krásné zvyky. Je zde cesta, která se chodí po kolenou, když potřebujeme velké milosti. Touto cestou ke kapli šla sestra Lucie, když prosila o uzdravení matky.

Dají se zde koupit i různé voskové tělesné orgány, které často při cestě mají lidé v ruce a na konci je pálí. Zní to poněkud bizardně, ale já v tom vidím zhmotněné prosby. Viděl jsem jednu paní (již včera), jak měla v ruce vosková střeva. Asi mají v rodině těžkou

chorobu, připojil jsem se k její modlitbě. Ale pozor, ať nezklouznem do pověrčivosti nebo magie.

18:24 Jsem v růžencové bazilice a sehnal jsem sv. Pavla a sv. Martina za 11 Eu z původních 11,15 Eu.

O svatých se dá i s obchodníky mluvit česky (*subst. nom. sing.*), avšak považují nás za Poláky. Polština tedy bude nový světový jazyk.

Dnešní den je spěšný, pořád je co dělat a pořád je dost času.

Za chvíli začne portugalská mše s plným kostelem a již slyším nádherný zpěv.

Svou bolest ruky, nikoli malou, mohu obětovat za obrácení hříšníků i své vlastní.

Končím. Je úkon kajícínosti.

Kdyby se mě někdo ptal, kde jsem co koupil, odpovím, že nevím, obchodů je moc.

21:15 Dneska by měla svátek moje babička.

Zážitek z portugalské mše byl veliký. Z Latiny se mi podařilo vydedukovat evangelium, které četli portugalsky (Lk 3, 1n.)

Z České mše jsme se dozvěděli z Gn: „Svedl mě hlad (*správně had*), a tak jsem jedla.“

Konám zde s dovolením o. Pavla, podobně i v Lurdech, akolytu. Náš zájezd se stává společenstvím. Spontánní přímluvy fungovaly výborně. Na mši sv. dorazilo i několik poutníků.

U stolu jsme dnes „bezdůvodně“ zpívali Mnoga lieta. Jdem na průvod.

23:00 Doufám, že ještě na nic nezapomenu.

Bibli se vyplatí mít občas s sebou, alespoň Nový zákon.

Průvod s o. Pavlem skoro bez foťáku byl zážitkovější. Modlili se radostný růženec.

Vypil jsem při večeři 1 skleničku bílého vína a už jsem byl ve Španělsku – španělská mše apod.

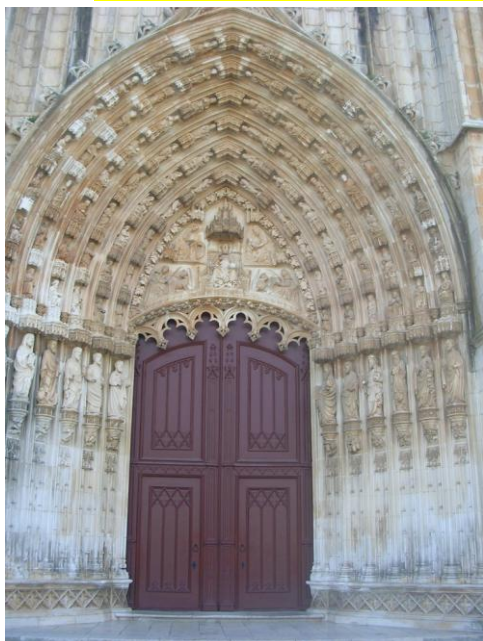
Tato pouť vydá za 10 duchovních obnov či ještě více.

Jsem přítomen mnoha zázrakům, o čemž ostatně svědčí i tento deník.

Doufám, že se brzy dostanu do postele a anděl strážný mě vzbudí před pátou, abych stihl naši mši 5.45 Možná dám koupel, ale to ještě nevím.

ÚTERÝ 17.10. – SV. IGNÁC Z ANTIOCHIE

05:05 „Stačí umýt nohy...“ Ani to jsem včera už nedal. Ranní chvály před mší sv. v Růžencové bazilice i mše sv. o sv. Ignáci. Ve vedlejší kapli je další česká mše, po nás Poláci. Místní biskup Antonio to má pěkně zařízené – 45 min / mše.

Myslím tedy na Antiochii, s o. Pavlem jsme se modlili čtení a teď po snídani jedeme k Atlantiku – koupání zakázáno.

09:00 Batali – krásný chrám. Prohlídka byla vynikající, ale modlitba je praktičtější i mimo poutní místo. Fotek taky není málo. Růženec radostný, živý a za DVO.

11:00 Alkabasa – klášter cisterciáků, 999 mnichů mohlo mít až 150 tun. Útrata – vstupné, kafe, zákusek 9,90 Eu.

Další zastávka Nazare – Černá Madona z Nazaretu. Kostel, trhy, moře ne na koupání (Atlantic).

13:30 „Když se má někde platit vstupné, je dobré ho zaplatit (1 Eu), ocitnete se v říši divů a budete jako v nebi.“

Pomodlil jsem se růženec světla a nahrál si zvuk oceánu.

15:30 Mám zde jedinou starost „co se budu modlit.“ U moře jsme s o. Pavlem dali slavný růženec.

Jako upomínku jsem koupil 5 sušených ryb 1 Eu.

Na zpáteční cestě růženec v autobuse, pak volno. Z Fatimy i do Fatimy se krásně klimbalo.

18:00

Ještě cestou autobusem jsem si domaloval obrázek na

přední straně sešitu.

„Životní minimum“ jsem domodlen, ale to neznamena, že se nebudu modlit. „S modlitbou čas utíká rychle“ – to je zkušenost i sv. Jana M. Vianneye. Ještě mě napadlo: „Poutní místo člověka změní, ale uvidíme doma.“

Ani teď jsem se nevyhnul krámkům se sv. Kryštofem, nejlevnějším sv. Michaelem 4,50 Eu a krásný světelný růženec 5 Eu. Na hotelu ještě koupím svíčku do dnešního průvodu 0,50 Eu, takže v tuto chvíli mi zůstane 55,20 Eu a to jsem ještě jeden oběd platil kartou.

V žalmu večerních chval bylo: „Kdybych měl na tebe zapomenout, ať mi zchromne pravice.“ Občas asi zapomínám, protože mi chromne.

20:30

„Když jdu v noci z pouti sám, vždy se někde zamotám.“

„Ve Fatimě nejsou Katolíci. Tady plní kostel ze předu.“

Zde vzpomínám v modlitbě na velký počet lidí a když se modlím, napadne mě nová myšlenka a mnohdy nejen jedna, jak o tom svědčí tento deník.

Dnes přší, uvidíme, zda bude průvod, každopádně se na něj chystám.

Zítřka v 5.30 v kapli zjevení mše, po snídani balení, volný čas na tomto místě už asi bez foťáku, byť jsem ho nabil, ale snímků už je víc, než 270 a tuším 7 videí. Den sv. Lukáše tedy prožiji v usebrané modlitbě. Ve stáncích snad už nic nebudu kupovat.

22:45

I když na průvod přšelo, přšli všichni, nikoho to neodradilo. Jak říkal kardinál Dominik Duka v Koclířově – „To počasí je pravdivé, ale sluneční zázrak asi nebude.“ Byla mi půjčena

pláštěnka, takže nejsem mokrý. Nohy jsem si umyl v kalužích. A teď už půjdu spát. O. František Dostál prý je tu taky. Škoda, že nic neřekl. Zítřejší zážitky možná budou strohé v zápise, ale nezaručuji to.

STŘEDA 18.10. – SV. LUKÁŠ

04:55 Je budík, vstávám, modlím se živý růženec a za DVO. Mše sv. je v 5.30 v kapli zjevení, před námi ještě skupinka Albánců, která končí svých 30 minut, navazujeme hned, neoblékáme se do ministrantského, jen kolega z Hustopeč nad Bečvou to stihl, ale ministrujeme.

Krom o. Pavla a o. Františka jsou ještě dva kněží. V kapli zjevení je NSO a potřeby ke mši.

Při mši sv. se zpívá jen málo, aby se stihl časový limit, homilie nebyla. Ač některé z Hustopeč a o. Františka znám, nebyla jiná příležitost k pozdravu, než mše sv.

Před snídaní se vykoupu, převleču, pomodlím, po snídani sbalím a pak opět půjdu do poutního areálu se modlit, nakoupím něco k jídlu do večere, přes noc, ráno a poledne.

Pozdrav pokoje je zde často mezinárodní, používám pax vobis.

První mše v kapli zjevení bývá ve 4.30

10:30 „Vítej, Jezu, Synu Mariin, ty jsi Bůh pravdivý v svaté hostii.“ Ještě doted' mám srdce naplněné po pontifikální mši sv. v polském jazyce. Polský jazyk je blízký a rozuměl jsem mnohému.

„99% v církvi jsou laici,“ kázal na evangelium „žeň je hojná...“ jeden z kněží. Mše sv. začala v 9.30 a myslel jsem na paní Klabačkovou, která je rodilá Polka v Potštátě a celou její rodinu i farnost.

Ještě na hotelu jsem se pomodlil ranní chvály, před mší sv., o níž jsem již věděl, že bude polská na místě zjevení, korunku k Božímu milosrdenství, nyní se budu asi v adorační kapli modlit uprostřed dne a začnu radostný růženec. Jdu splnit, co jsem napsal.

11:30 „AHOJ LUKY DNES MAS SVATEK MYSLIM NA TEBE VE FATIME V PORTUGALSKU ZIJ TO COS NAPSAL V BIBLI VOJTA“

Při modlitbě jsem si vzpomněl, že mám v mobilu Lukáše, kterého učím náboženství a tak jsem mu chtěl poslat sms, ale nemám u jeho čísla +420, takže Luky, už jsem se domodlil radostný růženec z tvého evangelia. Ted' se pomodlím světla, jenž připomíná tvé jméno, a napíšu ti.

13:00 „Poutník nemyslí na jídlo, je zaměstnaný Pánem na plný úvazek a slíbenou mzdu, jak bylo dnes v evangeliu.“

Po tom, co jsem se v bazilice Nejsvětější Trojice pomodlil bolestný, půjdu sehnat něco k jídlu a u kaple zjevení vyvrcholím slavný a denní modlitbu církve.

Již nemáme moc času, ale bude plně využít. „At' je to ve Fatimě nebo na Hostýně, pořád je co dělat.“

Kdybych si měl vybrat téma k práci teď, mohlo by být na religionistice „Fenomén pouti do Fatimy, Lurd či Hostýna a bylo by furt o čem psát.“

14:30 „Zásoby na mnoho let“ mě stály 4,80 Eu z karty. Dlouho trvalo, než jsem našel supermarket, kde už všichni byli.

Růženec jsem se pomodlil cestou. „Tady se stejně mnozí modlí všude možně, nejen já.“

Až pojím, rozloučím se s poutním místem, protože za hodinu na hotelu a krátce na to přejezd na Monserrat.

15:45 V hodinu milosrdenství jsem se opět před kaplí zjevení pomodlil korunku, pak nešpory i modlitbu před spaním.

Každý den jsem viděl několik biskupů a nesčetně kněží. To mi bude chybět.

Loučení bylo rychlé, i tak jsem si poslední vyzvedával batoh. Ted' všichni stojíme před hotelem a čekáme autobus.

Asi se prospím, byť nevalně, proto i modlitba před spaním.

16:50 Zastávka. Odpověď na dotaz o velikosti areálu Fatimy – kapacita 1 000 000 osob.

Řidiči nám připravili autobusové párky. Pohledem vypadají dobře. A hlavně máme chleba. O. Stanislav Trčka by na něj hleděl, jak na Pannu Marii. Svůj už by měl sněžený po prvních dnech a tady normální neseženete a o 5 cm krajících by si mohl jen nechat zdát.

20:10 Tankování a film O. Pio, který začal už před tím. Tělo si však do 19.30 vyžádalo spánek. Začínám si zvykat na transporty.

21:10 Ve 20.35 přišla sms, že jsme ve Španělsku. Ted' máme přestávku. Zřejmě budeme vracet čas. Lukáš z Partutovic mi odpověděl na sms. Doufám, že mu to nepříjde moc draho. Rád mu odpovídám. Nový čas je 22:24

00:23 Na mýtu. Chce se mi spát. Výrazné zastávky ruší.

02:20 Přestávka. Spím celkem kvalitně, ale přestávky jsou velkou změnou. Projeli jsme okraj Salamanky, ted' jsme asi blízko Madridu. Poprchá.

O. Pavel chce slavit matutinum, ale to se moc nestíhá. Příští zastávku uvidíme (ale světlo ještě nebude).

05:30 Strídání řidičů – 180 km do cíle.

ČTVRTEK 19.10. – KE CTI PANNY MARIE MONSERRATSKÉ

07:51 Ještě je tma. Od 5.30 se modlím korunku, růženec radostný a živý, jde to ztuhla, ale jo.

V Monserratu se obrátil sv. Ignác, zjevení Panny Marie (nalezení černé Madony) bylo již v 9. stol., od 11. stol. klášter. Prší.

10:00 Začínají další mše sv., stále prší.

„Jsem zdravě předávkován modlitbami a chci být ještě více.“

Při mši sv. bylo věřícím podáváno sv.

přijímání plně pod obojí způsobou (*já jsem podával Tělo Kristovo, o. Pavel Kristovu Krev*).

Pomodlil jsem se růženec světla, ještě stihnu ranní chvály a na 11h do autobusu. Při sbírce jsem přispěl 5,20 Eu, takže mi zůstává 50. Na o. Radka toho moc nezbyde.

Pro příště, když CK VOMA doporučí proměnit 100 Eu, proměňme rovnou 250. Proměnil jsem 160 Eu a musím šetřit.

11:00 Musí se pout' trochu uspěchat. Monserrat má své kapacity, za chvíli nás obklopí autobusy a nedostanem se odsud 9h. Inu, uvidíme.

12:00 Modlitba uprostřed dne pro celý autobus. Následuje růženec světla. Kdo má potíže se spánkem, je to kvalitnější, než prášky na spaní. Nechci spát, ale tělo chce.

Blížíme se Barceloně, kde budeme u moře a v hotelu. Anděl Páně zpíváný. Prší, prší, jen se leje. Jsme v Katalánsku, nepokoje nevidím, Středozevní moře taky ne.

13:00 Příjezd k hotelu. Je velký a nepřehledný. Pokoj 1202. Když jsem si dal věci na pokoj, nemohl jsem najít recepci, až jsem šel dolů po schodech – a to nemluvím o hledání pokoje.

15:00 S o. Pavlem jsme byli na obědě v nejbližší restauraci. Dostal jsem obrázkový lístek. Vybrali jsme si jehněčí.

Výborný oběd i kafe a slaná minerálka byli za 30,60 Eu (32 Eu *dýško*), zaplatil jsem 29 Eu, zítra v autobuse dáme 1 Eu na ubytování, zbyde mi 20 Eu.

Cestou z restaurace jsme šli po suchu, nicméně po vstupu na hotel opět začalo pršet. Možná si zajdu k moři, ale zatím to tak nevidím. Pomodlím se zbytek růženců a denní modlitbu církve.

Zítra bude domluvena tady někde mše sv. Do hotelového bazénu se mě nechce.

„Poutní místa skončila, ale to neznamená, že se přestanu modlit.“

17:15 Nakonec jsem se rozhodl v mírném dešti projít město s růžencem v rukou. Na autobusovém nádraží jsem se rozhodl pokračovat udaným směrem k moři a nelituji toho. Potkal jsem paní průvodkyni a potvrdila správnost mé cesty. Mimo to si dělám orientační foto.

Mokne mi deník. Já jsem taky mokrý, ale šťastný, to uschne. Místo koupání v moři se s oblibou koupu v kalužích a padá na mě voda z vrchu – tedy na nádraží už ne.

Nafotil a natočil jsem si moře, domodlil jsem se růženec, teď dám ještě před spaním.

Mám hodinu a půl do večere a jsem jen 15 min od hotelu, v podstatě na kruháči vpravo rovně. Užívám si času.

18:10 Už jsem zpět na hotelu. Před deštěm jsem se občas skryl. Ještě jsem roztočil růženec korunkou k Božímu milosrdenství. „Je dobře, když se na pouti točí růženec. Kéž by se tak točil i v životě.“

Po dešti a uschnutí je potřeba restaurovat deník. Ruka mě už tolik nebolí, počasí se ustálilo na celodenní vlhko. Za chvíli bude večere formou švédského stolu.

Kostel jsem cestou (*k moři*) neviděl, ani ho hledat nebudu, však zítra má být mše a paní průvodkyně ho najde za nás.

Mimochodem, příčinou toho, že jsem zmokl, bylo to, že nejvíc začalo pršet, když jsem došel k moři a nebylo se tam kde schovat. Příště

beru pláštěnku. Mikina s kapucí není úplně ono.

20:46 Už jsme po vydatné večeři ve 4 hvězdičkovém hotelu. Na pokoj nám připravili dokonce pastu a kartáček, vstup do pokoje i elektřina je na kartu.

Co jsem večerel, radši nebudu psát (*resp. ani si to nepamatuji*), abych se nemusel zpovídat z obžerství.

„Já u stolku nemám stolec“ stačí na to, abych šel spát. Snídá se od 7.45, do 9.30 sbalení, pak k moři a na mši, načež následuje „oblíbený“ transport do ČR.

PÁTEK 20.10. – 28. V MEZIDOBÍ

07:31 Vstávám a modlím se úvodní žalm.

Noc byla přerušena několika potřebami a jedním krutě ukončeným snem o Antiochii, která dostala vlastní auto favorit. Ten sen mě vzbudil někdy před 6.37

Ted' půjdem na snídani a do 9.30 sbalíme věci. Pak se uvidí.

Včera jsme si s Petrem zajímavě povídali. Obsah rozhovoru je čistě soukromý. Asi po snídani dám ranní chvály, zbytek v autobuse.

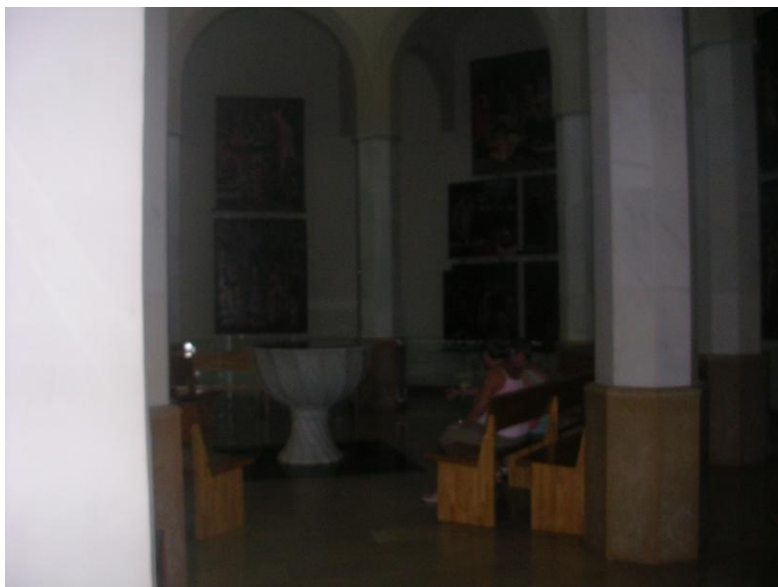
09:03 „Zapomínám jíst svůj chléb...“ Na snídani jsem našel topinku, k tomu žampiony a spoustu dalšího. Zamyšlen povídáním pojídal jsem jen topinku, pak mi došlo, že jsem ju vzal k těm žampionům. V tomto hotelu jídlo trvá přes hodinu.

Tak se sbalím a pomodlím. 9.11 – 733 480 057 – volala mi paní Suchánková, tak vzpomenu i na děcka z drahotušského náboženství.

10:00 Jdeme k moři. Fotím (*a foťák začíná blbnout, jak včera zmoknul*). S o. Pavlem jsem na kafi, výborné s vodkou po 3 Eu, tedy 6 Eu a složení na dárek pro průvodce a poslední kostel 1,50 Eu (a v autobuse zmíněné 1 Eu), výsledně zbylo 12,50 Eu.

11:15 „Bambino“ – před mší sv. jsem obskakován víc, než kněz, jako dítě, které si neumí ani uvázat cingulum. Mše sv. vyvrcholila slavnostním Te Deum.

U autobusu (*resp. cestou k autobusu*) jsme s o. Pavlem všem utekli nebo oni nám, ale byli jsme první a pomodlili se ranní chvály a uprostřed dne ve 12.30

13:00 „Lodní deník“
vrcholí. Bohužel, psadlo není kvalitní a rychle bledne. Kopie deníku bude trvalejší *(to jsem ještě nevěděl, že tak bledé písmo nepodchytí ani kopírka, proto tento opis).*

Čeká nás 1880 km do Brna.
Dodržujme přestávky.

Volit budeme asi v Třebíči.

Pokud to nestihnem, budu si stěžovat na průběh voleb, že mi došel průkaz nebezpečně pozdě. *(Tyto a podobné volební řečičky v deníku neberte příliš vážně. Narodil jsem se 20.4., a mám tedy po kom mít tak silné politické řeči.)*

Ted' se jdu modlit denní modlitbu církve a pak růžence. Jsme v autobuse, máme čas.

13:30 „Naše autobusová farnost“ děkuje paní průvodkyni, řidičům i o. Pavlovi. Všichni odvedli vynikající službu.

Paní průvodkyně dostala 3 andílky se zakrytou pusou, ušima i očima. Tito andílci jsou symbolicky velice potřební. Jedna ze spolucestujících jim dala jména: „Michael, Gabriel a Rafael“. Na to paní průvodkyně: „Tak vypadali, když byli malí.“ A o. Pavel dodal vtip: „Ptají se mniši Archimandrity – Máme tu dvě lebky. Která z nich patří Janu Křtiteli? Archimandrita po modlitbě – Ta menší je Jan Křtitel za mlada.“

Jdu na růženec, konečně.

14:22 Opouštíme Španělsko a vjíždíme do Francie tentokrát za světla.

Domodlil jsem se korunku. Ted' růženec radostný, pak zas korunku a další růžence.

14:52 Hory měníme za výhled na Středozevní moře. Lví zátoka.

Korunku se modlí celý autobus s paní Martou, naši průvodkyní. *(Před tím o. Pavel, hned po děkovačce požehnal věci, které jsme si vezli v autobuse. Mnohé byly požehnány ještě před tím většinou biskupem při světelném průvodu ve Fatimě)*

15:20 4 hodinové promluvy P. Mariana Kuffy z Brna při mém růženci světla. Prý jen po částech.

16:20 Dotočil jsem růženec. Ted' si dám sušené ryby. Jsou 3 dny staré. Po snídani mám teprv ted' hlad.

P. Kuffa rozesmívá občas celý autobus. Po tom malém pokání dám nešpory a před spaním.

17:00 Dohnal jsem všechny modlitby. To byla fuška. „Proto je praktické modlit se postupně.“ Ale co se ted' budu modlit? Nechám se překvapit. Ještě jsem zdaleka nedočel Fatimu, naši naději.

Krátce na to je přestávka. Jdu vykonat potřebu.

Byl projeven velký zájem o můj deník. O to víc mě mrzí, kolik podrobností zde nemám a kolik věcí, co jsem si včas nezapsal, jsem zapomněl. Vypadá to, že to budu muset zpracovat počítačově a některé věci doplnit podle fotek či programu.

17:50 O. Pavel roztočil v autobuse růženec bolestný.

„Skrze soukromá zjevení máme pochopit znamení času.“ (Fatima, naše naděje, str. 52 srov.)

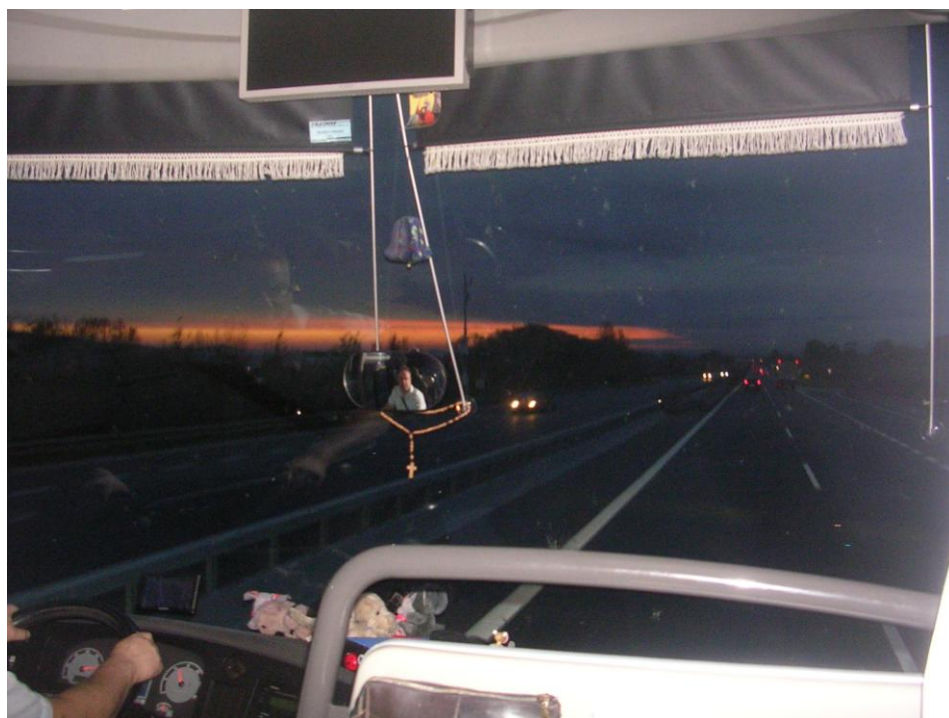
18:40 Pokračování o. Pia. Venku dnes bylo teplo a sucho, to je i ted'. Jsem v krat'asech a oblečení mám v kufru autobusu.

20:15 Sv. František a Klára. Volby v Česku už jsou v plném proudu. Dnes volit nemůžem, jsme stále na dálnici ve Francii.

21:50 Končí film, začíná přestávka 15 min. Jsme 170 km od hranic s Německem.

Na rozdíl od příjezdu nechodím do křoví, ale na WC, je to blíž. Uzavírají se volební místnosti. Prý je vyšší zájem.

02:15 Zastávka v Německu směrem na Frankfurt. Hranice překročeny v 0.15

Na německou půdu nejdu, za WC chtějí 0,70 Eu, 662 km do Třebíče, další probuzení už v ČR!

Ve 3.00 se modlím korunku a následně živý růženec a za DVO, s usínáním to trvá do 4.15

SOBOTA 21.10. – PAMÁTKA PANNY MARIE, BL. KAREL RAKOUSKÝ

05:48 Rozvadov. V mezičase cca 23h do teď kromě přestávek jsem spal. Asi nejdelší spaní při transportu. To předchozí bývalo (*skoro*) bezesné, tentokrát sen byl o jízdě autobusem a byl docela strašný. Asi jsem si trochu zvykl na transporty, ale tentokrát nejsem rozlámaný.

Euro dnes potřebovat nebudu, zbylo tedy zmíněných 12,50 Eu. Na cestu domů mám asi 300 Kč. Mobilní telefon je relativně nabitý.

Začnu denní modlitbu církve, kterou jsem započal uvedením ve 3.00, jsem nesmírně unavený.

Památka a přímluva bl. Karla Rakouského se hodí, když jsou volby. Škoda, že Koruna Česká nemá možnost se dostat do parlamentu, čímž porušuje podmínku mé volby. Vypadá to, že volit bude tak nejmíň třetina autobusu. Ze slyšených zpráv se zatím zúčastnilo 40% oprávněných voličů.

07:53 Loučení s prvními poutníky v Praze. Tito mohou volit doma. Za 8 min. vypuknou volby zas. Mezi loučícími se je (*bude za chvíli v mezizastávce*) i můj spolubydlící Petr. Krátce na to se celý autobus modlí bolestný růženec.

09:45 Loučíme se v Jihlavě s dalšími cestujícími i s řidiči. Převlékám se do kalhot. Je 14 – 18 °C, v triku chvíli vydržím.

Už se těším na volby, což bude příští zastávka. KDU – ČSL zdar! Ale jestli se František John, zábřežský starosta, nestane premiérem, zvážím stížnost na průběh voleb. Nekázeň pana prezidenta Zemana v poslední době mě opravňuje k obavám o demokracii v ČR.

Pokračuji ve slavném růženci.

10:30 Loučení ve Velkém Meziříčí. Růženec dokončen. Ještě uprostřed dne a volno. Pak večer, snad stihnu mši sv.

11:00 Třebíč – konečně volby.

Paní průvodkyně nás zavedla do školy. V ní bylo více volebních místností. Mohli jsme se rozdělit a bylo to rychlé. Tím se s námi paní průvodkyně rozloučila.

Přes celkem dobrý průběh se stal skandál – jeden starosta neuměl správně vyplnit voličský průkaz a paní nepustili k volbám.

12:00 Rozebíráme poutní deníky. Nejsem sám, kdo píše.

Po dlouhé době mě napadla poutní myšlenka: „Kdyby u nás tak krásně fungovaly liturgické služby, jako ve Fatimě na Portugalské...“

Na mši nás většinou oblékli a měli připraveny tři konvičky (2 s vodou – 1 na lavabo a 1 na kalich) a v Portugalsku i lžičku na vodu do kalicha.

12:30 Jsme v Brně. Loučíme se všichni, píše mi o. Radek. Záhy 13.02 mi jede vlak. Jedu s farnicemi ze Zubří. Večer mši sv. stíhám. S maminkou jsem domluvený na čtvrtek.

15:30 Tuto část deníku už píše v klidu na faře v Drahotuších. Jelikož se přiblížila hodina milosrdenství, pomodlil jsem se korunku a domodlil zbytek denní modlitby církve. Pak jsem se podíval, co nového se děje ve farnosti a zjistil jsem, že se děje a to je moc dobré poznání z poutě:

„Když jdete na pout', farnosti nechybíte a prospíváte mnohem více, než kdybyste kvůli domnělým aktivitám místo pouti zůstali doma.“

Když jsem byl pryč já, zůstal tu můj počítač dobře vybavený na zítřejší svědectví k misijní neděli.

Těším se, až si odpočinu, ale nebude to dříve, než mše.

Ruka, která mi trochu činila bolest, se trochu uklidnila a vůbec se cítím mnohem lépe na duchu i na těle.

Nebudu však podceňovat svoje zdravotní problémy a udělám, co mi při nich již dříve doporučil lékař. Byla to jedna z věcí, která mi připadala zbytečná, ale kdybych ju měl (*ortézu*), nemusel bych zrovna bolest obětovat za obrácení hříšníků.

Vybalil jsem předměty z pouti a budu rozdávat.

22:30 Bude již posledním zápiskem tohoto poutního deníku.

V Drahotuších se událo hodně věcí a bude se dít i kolem misijní neděle, kdy 2 děti přijmou svátost křtu.

Mezi tím vyvrcholily volby a ukázalo se, že lidé chtějí velkou změnu. Piráti ani Přímá demokracie ji rozhodně nepřinesou, jak ostatně ukázali i televizní reportáže – místopředseda volební komise v triku Pirátů – skandál a přímo protizákonný (*a SPD prý taky*). Takto tedy vystupují ti, které si národ zvolil.

Ale dost politiky. Platí, že budeme mít takové vládcy, jaké si vymodlíme.

„Kéž by se český národ chtěl umět lépe modlit...“

Jistě k tomu přispěje i soutěž Bible a my, jejichž výsledky jsem shlédl (*školní kolo*) a vypadaly zajímavě. V 18h byla mše sv. v Radíkově a potom jsme stočili 40 litrů uvařeného moštu.

Měl jsem i telefonát se synovcem (*Martínkem*).

Rád budu vyprávět o té pouti. Bude toho mnohem víc, než je zapsáno v tomto deníku.

Teď tedy dobrou noc a žijme s Bohem!

POST SKRIPTUM – NEDĚLE 22.10. – MISIJNÍ, KŘESTNÍ, DĚTSKÁ A ZÁROVEŇ DOŽÍNKOVÁ

A aby toho nebylo málo, tak dnes by byla památka sv. Jana Pavla II. jako vrchol naší pouti.

Dospával jsem, posnídal narychlo, v Drahotuších byl při mši sv. křest dvou dětí, v Partutovicích bylo mnoho dětí zapojeno i do misijní neděle a jejího slavení. Z každého kontinentu byl představen život dětí (*a přinesen obětní dar, který znázorňoval problém dětí v jednotlivých světadílech, zpívala se misijní hymna a rozdávali misijní perníčky*).

V Potštátě oslavili dožínky a skupina přebývajících (*mládežníků*) na faře se skvěle postarala o liturgickou službu.

Po obědě v rodině, kde jsem také v krátkosti sděloval poutní zážitky, jsem se opět za pomoci pana faráře přesunul na drahotušskou faru, kde zanedlouho bude přednáška o misiích sester Voršilek.

Nyní mám už normální režim, takže 2 mše sv., ranní chvály a uprostřed dne. Určitě ještě alespoň 1x roztočím růženec. Jinak ora et labora.

PROLOG – STŘEDA 11.10., 27. TÝDEN V MEZIDOBÍ

Není zvykem psát prolog na závěr, ale myslím, že mnoho věcí není náhodou, tak mi připadá důležité to ještě napsat.

Měl jsem v úmyslu jet letos do Fatimy, abych poděkoval za svá teologická studia.

O. Pavel, když jsem byl u něho u zpovědi někdy v srpnu, mi to nabídl a já jsem po velmi krátkém zaváhání řekl ano. Tím hlavním motivem bylo příznivé datum a začátek pouti na mého biřmovacího patrona, sv. Radima a její vyvrcholení před misijní nedělí.

Nevěděl jsem však, co všechno z toho ano vyplyne.

Pak jsme měli setkání spolužáků, kdy jsem si uvědomil další motiv děkování a to je 20 let od maturity a taky 25 let Antiochie. Všechno další ještě vyplynulo z příběhu této poutě a netušil jsem, že bude tak nabytá tím, co rozhodně není náhoda.

Byl jsem zasažen velikým údivem nad Boží Prozřetelností ve všech směrech, kterých si jen lze všimnout, a měl jsem silnou potřebu tyto toky myšlenek zapisovat, i když některé se zdají zbytečné.

Provázela mě také myšlenka voleb a blaha národa, který má představitele vlastní sebestředné povahy, kteří hledí na svou slávu a národ potápějí do zmatků.

Volbami jsme jen ukázali, že jsme zmateni a potřebujeme nasměrovat správným směrem, čehož současný prezident, kterého jsme si zvolili (*a to píšu plným právem, protože jsem volil v obou kolech a on nedostal můj hlas*), nebyl nikdy za celé své období schopen – vždy jen rozděloval a tříštil.

Volbami tedy bylo nastaveno toto zrcadlo a musíme se modlit, abychom našli správný směr na cestě za Kristem, ke kterému nás vede jeho Matka.

Den před tím, než jsem nasedl na autobus, měl jsem také jedno zvláštní setkání, které změnilo (*to je špatné slovo, možná spíše lehce ovlivnilo, rozhodně nebylo náhodné*) můj směr.

Po tom, co jsem se setkal s dětmi v náboženství v Potštátě, potřeboval jsem v Hranicích vyměnit Koruny za Eura. Před směnárnou stál muž

v oranžovém hábitu, který mě oslovil. Oslovoval i jiné jdoucí po ulici. Myslel jsem, že bude chtít peníze pro svůj klášter. Než mi řekl, že je z hnutí Hare Krišna, myslel jsem, že jde o nějakého buddhistického mnicha nebo spíše člověka, který nějak poznává východní filosofii. Nebyl jsem tedy moc daleko od pravdy.

On byl věkem mladší, než já, tak něco mezi 25 – 30 lety. A bavili jsme se tedy krátce o duchovních věcech a vzájemně jsme si požehnali (*možná správněji popřáli dobro*) svou duchovní cestu. On mi nevnucoval svou filosofii a vlídně mi popřál k mé duchovní cestě, já jsem mu sdělil, kým jsem a na co se chystám a nijak jsem ho nepotřeboval přesvědčit, když jsme si vzájemně ukázali úctu. Byl pro mě v tom dni povzbuzením a dal mi nápad, že se mám vrátit na mši sv. do Potštátu a s klidnou myslí jsem se připravil na tuto pouť, když ještě před tím jsem přemýšlel, co všechno udělat a zařídit a jak to vlastně budu stíhat.

On, tento nezralý mnich, mi připomněl, že má cesta má jít za Kristem a „nemám si dělat starosti o mnoho věcí. Jen jedno je třeba...“

DOSLOV (Po 23. A ÚT 24.10.)

33 stran (*ručně psaného textu*) o pouti stačí. Ovoce bude dále zrát.

Ted' svědčím svým nadšením a snahou zpracovat vše, co jsem získal. Jsem unavený, protože jsem všechno ještě nedospal, ale první ovoce vidím už to, že zatímco tělo si poroučí delší spánek, mnohem výraznější hlas mě nabádá, abych přece vstal a šel na modlitbu a abych, jak je to v Drahotuších v říjnu zvykem, otevřel kapli Panny Marie.

A když jsem se včera modlil růženec, našel jsem na internetu přednášku P. Špidlíka o Panně Marii a Mariánských dogmatech: „Na východě není dovoleno psát ikony Panny Marie bez jejího Syna.“

A tak jsem si více uvědomil Mariánskou úctu, která nikdy nemůže být bez Ježíše.

A tak, když jsme putovali po mariánských místech, vždycky jsme putovali s Ježíšem.

